

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2017 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-128/17)

(2017/C 151/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την οδηγία (ΕΕ) 2016/2284 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2016, σχετικά με τη μείωση των εθνικών εκπομπών ορισμένων ατμοσφαιρικών ρύπων, την τροποποίηση της οδηγίας 2003/35/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2001/81/ΕΚ ⁽¹⁾.
- επικουρικός, να ακυρώσει εν μέρει την ανωτέρω οδηγία, στο μέρος κατά το οποίο αυτή αφορά τον καθορισμό των εθνικών δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής.
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η Δημοκρατία της Πολωνίας προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

1. Παραβίαση της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας (άρθρο 4, παράγραφος 3 ΣΕΕ)

Η διαδικασία την οποία ακολούθησαν τα καθών θεσμικά όργανα για την έκδοση της προσβαλλόμενης οδηγίας υπήρξε αδιαφανής, με αποτέλεσμα την άνιση μεταχείριση των κρατών μελών και την επιβολή σε ορισμένα μόνον κράτη μέλη πρόσθετων δεσμεύσεων για μείωση, μη δικαιολογούμενων από το κριτήριο της οικονομικής αποδοτικότητας και από τις γενικά αποδεκτές αρχές όσον αφορά τη μέθοδο κατανομής υποχρεώσεων. Η επιβολή στην Πολωνία (και σε δύο άλλα κράτη μέλη) — πριν την επίτευξη τελικής συμφωνίας με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — νέων τιμών για τις μειώσεις εκπομπών προς εξασφάλιση ενός πλέον φιλόδοξου γενικού επιπέδου μειώσεων είχε ως συνέπεια η Πολωνία να αποκλειστεί στην πράξη από τις διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό της τελικής μορφής των εθνικών δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής.

Εκτός αυτού, τα καθών θεσμικά όργανα στέρησαν από την Πολωνία τη δυνατότητα αποτελεσματικής επαλήθευσης των σχετικών με την Πολωνία δεδομένων, τα οποία αποτέλεσαν τη βάση καθορισμού των εθνικών δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής, προσβάλλοντας κατά τον τρόπο αυτόν το δικαίωμα της Πολωνίας να ληφθεί υπόψη η άποψή της.

2. Παραβίαση των αρχών της δημοσιότητας και της διαφάνειας (άρθρο 15 ΣΛΕΕ) και έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας (άρθρο 296 ΣΛΕΕ).

Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι δεν γνωστοποιήθηκαν ούτε δημοσιεύτηκαν τα βασικά κριτήρια δυνάμει των οποίων προσδιορίστηκαν οι εθνικές δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής. Δεν υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες όσον αφορά τα προγνωστικά κριτήρια για την τεχνολογική διάρθρωση ορισμένων τομέων, στα οποία στηρίχθηκαν με τη σειρά τους οι προβλέψεις για τις εκπομπές κατά το έτος 2030. Η έλλειψη των ανωτέρω πληροφοριών καθιστά με τη σειρά της ανέφικτη την εξακρίβωση της αξιοπιστίας των προβλέψεων που εγκρίθηκαν για το έτος 2030. Εκτός αυτού, δεν είναι γνωστό βάσει ποιου τύπου απηχείται ο γενικός σκοπός της υγείας σχετικά με τη μείωση της θνησιμότητας στην Ένωση στις δεσμεύσεις για τη μείωση των εκπομπών ως προς ολόκληρη την Ένωση και ως προς τα επιμέρους κράτη μέλη.

Κατά συνέπεια, δεν παρουσιάστηκε κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική των θεσμικών οργάνων που εξέδωσαν την προσβαλλόμενη οδηγία, όσον αφορά τις ανωτέρω δεσμεύσεις για τη μείωση των εκπομπών.

3. Αθέτηση των υποχρεώσεων διενέργειας κατάλληλης ανάλυσης των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης οδηγίας στα επιμέρους κράτη μέλη και επαρκούς εκτίμησης των συνεπειών της θέσης της σε ισχύ.

Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του εκτεταμένου οικονομικού και κοινωνικού αντίκτυπου που αναμένεται να έχουν στα κράτη μέλη οι δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής, η εκτίμηση των αποτελεσμάτων στην οποία προέβη η Επιτροπή είναι ανεπαρκής.

Κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων, επισημάνθηκε η σύνδεση μεταξύ, αφενός, της επίτευξης των σκοπών της οδηγίας και, αφετέρου, των διαρθρωτικών αλλαγών που αποβλέπουν στην ελάττωση της χρήσης του άνθρακα ως καυσίμου στους τομείς της ενέργειας και των τοπικών υπηρεσιών κοινής ωφελείας. Εντούτοις, κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων δεν αναλύθηκε διεξοδικώς το ζήτημα αν η εκπλήρωση των εν λόγω δεσμεύσεων αναμένεται να επηρεάσει αισθητά την εκ μέρους του κράτους μέλους επιλογή μεταξύ των διαφορετικών πηγών ενέργειας καθώς και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού. Τούτο έχει αποφασιστική σημασία, διότι αν επιβεβαιωθεί ότι η επίδραση είναι αισθητή, τούτο θα έχει ως συνέπεια ότι ο νομοθέτης της Ένωσης όφειλε να έχει στηριχθεί σε άλλη νομική βάση για την έκδοση της προσβαλλόμενης οδηγίας, ήτοι στο άρθρο 192, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και όχι στο άρθρο 192, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

4. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ).

Τα καθών θεσμικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη το σημαντικό κοινωνικό και οικονομικό κόστος το οποίο θα προκαλέσει στην Πολωνία η εκπλήρωση των δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών ορισμένων ρύπων με προοπτική από το έτος 2030. Ως αποτέλεσμα αυτού, η εκπλήρωση των δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής μπορεί να επιφέρει αρνητικές, επιβλαβείς κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες. Οι δαπάνες για την εκπλήρωση των δεσμεύσεων αυτών ενδέχεται να είναι δυσανάλογες προς τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Ο καθορισμός στην οδηγία τόσο υψηλών εθνικών δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής δεν ήταν προδήλως αναγκαίος για την επίτευξη των επιδιωκόμενων από την εν λόγω οδηγία σκοπών.

5. Παραβίαση της αρχής της ισότητας μεταξύ των κρατών μελών (άρθρο 4, παράγραφος 2 ΣΕΕ) και της αρχής της ισόρροπης ανάπτυξης (άρθρο 191, παράγραφος 3, τέταρτη περίπτωση, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου).

Οι επιβαλλόμενες στα επιμέρους κράτη μέλη δεσμεύσεις για μείωση των εκπομπών κατά την περίοδο από το έτος 2030 δεν λαμβάνουν υπόψη τη διαφορετική οικονομική κατάσταση και τις τεχνολογικές και κοινωνικές συνθήκες των κρατών μελών, περιλαμβανομένων των επενδυτικών αναγκών διαφόρων περιφερειών της Ένωσης. Κατά τον καθορισμό των δεσμεύσεων για μείωση των εκπομπών εφαρμόστηκε ενιαία μέθοδος, ανεξάρτητα από τη διαφορετική οικονομική και κοινωνική κατάσταση των επιμέρους κρατών μελών.

Εκτός αυτού, στο μέτρο που καθόρισαν εθνικές δεσμεύσεις των επιμέρους κρατών μελών για μείωση των εκπομπών για το 2030 και εφεξής, τα καθών εθνικά όργανα πιθανόν δεν έλαβαν δεόντως υπόψη τη διασυνοριακή εισροή σημαντικών ποσοτήτων ρύπων σε ορισμένα κράτη μέλη από περιοχές οι οποίες γειτνιάζουν άμεσα με την Ένωση, πράγμα το οποίο ενδέχεται να έχει ως συνέπεια την άνιση μεταχείριση των κρατών μελών που συνορεύουν με τρίτες χώρες σε σχέση με κράτη μέλη τα οποία δεν επηρεάζονται από το πρόβλημα της εισροής ρύπων εκτός της Ένωσης.

(¹) EE L 344, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Μαρτίου 2017 η Ευρωπαϊκή Ένωση, διά του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις 10 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-577/14, Gascogne Sack Deutschland και Gascogne κατά Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Ένωση, διά του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Inghelram και Á. M. Almendros Manzano)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείο 1 του διατακτικού της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης·
- να απορρίψει ως αβάσιμο το πρωτοδικώς υποβληθέν αίτημα της Gascogne Sack Deutschland και της Gascogne περί επιδικάσεως ποσού 187 571 ευρώ για τη ζημία την οποία προβάλλουν ότι υπέστησαν λόγω των πρόσθετων ποσών που υποχρεώθηκαν να καταβάλουν για τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως, πέραν ενός ευλόγου χρονικού διαστήματος·